

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۵ جون ۲۰۱۹

نکاتی چند در مورد "عید"!

سه شنبه- ۱۴ جوزا ۱۳۹۸- کابل: امروز در اکثر رسانه ها در کشور های به اصطلاح اسلامی مهمترین مسأله ختم ماه رمضان و آمدن "عید" مهمترین خبر را ساخته است. در حالی که رسانه های رسمی به تجلیل از آمدن "عید" داد سخن می دهند، جم غفیری از مردم به خصوص آنهایی که با اسلام مناسبات نیک ندارند و در کشور های به اصطلاح اسلامی غیر عربی زندگانی دارند، "عید" را "عیدعربها" اعلام داشته و علیه آن موضع گرفته اند. یادداشت امروز را به بحث در همین زمینه اختصاص داده ام:

۱- به نظر من اعیاد مذهبی مانند "عید رمضان"، عید اعراب نیست و نباید زیر نام عید عربها به مبارزه با آن پرداخت. زیرا:

الف- فراموش نکنیم که در بین کشور های عرب زبان و یا معرب، میلیونها انسان دیگر نیز زندگانی دارند که یا مسیحی اند و یا هم لائیک و هیچ نوع پایبندی به عید و مراسم آن ندارند، اعیاد مذهبی را به پای تمام اعراب چسپاندن، ظلمیست در حق چنین اعرابی که مسلمان نیستند.

ب- "رمضان" و متعاقب آن "عید رمضان" یکی از پایه های عبادی دیانت اسلام است، این را می دانیم که نخستین کسانی که علیه دیانت اسلام و گسترش آن مبارزه کردند همان اعراب بودند. به عبارت دیگر محمد با ریختاندن خون اعراب و قطع سر آنها اسلام را در شبه جزیره عربستان گسترش داد، وقتی ما "عید رمضان" و یا هم "عید قربان" را عید اعراب بنامیم نا آگاهانه خونهای ریخته شده علیه آن را پایمال می نمایم.

پ- لشکریانی که دیانت اسلام و در نتیجه اعیاد اسلامی را در تمام قاره های کره زمین گسترانیده اند، فقط در آغاز آنها در بازه زمانی کمتر از نیم قرن عرب بوده اند، در سالهای بعدی این پیروان اسلام از تمام اقوام و نژاد های روی زمین بودند که به پخش اسلام و گسترش مراسم آن پرداخته اند.

ت- "عید" را مال عربها دانستن و با آن نفرت ورزیدن، ناخواسته دامن زدن به نفرت نژاد های علیه بخشی از انسانهای کره زمین است، امری که صهیونیسم با تمام قواء می کوشد تا به اشکال مختلف آن را بین جوامع بشری نهادینه بسازد.

بدر نظر داشت، نکاتی که تذکار یافت، به نظر من "عید رمضان" و "عید قربان" را عید عربها نامیدن، انتساب درستی نیست، بهتر است نوشت "عید اسلامی". زیرا نه تنها اعراب مسلمان بدان معتقد اند بلکه مسلمانان غیر عرب نیز آن را گرامی می دارند.

۲- نکته دوم بحث در مورد عید و سؤالی که به آن راجع می شود، است، زیرا:
بر مبنای اعتقادات اسلامی "رمضان" مبارک است، ماهیست که انسانها در آن مهمان خدا هستند، ماه برکت است، ماهیست که در آن قرآن نازل شده است، ماهیست که شب قدر در یکی از شبهای آن وجود دارد، ماهیست که رابطه بین خالق و مخلوق در آن کوتاهتر و مستحکمتراز همیشه می باشد، ماه فضیلت و رستگاریست و ...
حال با تمام این فضایل و خوبی هائی که این ماه دارد، چرا مسلمانان وقت آمدنش خوشحالی نمی کنند، جشن نمی گیرند و عید ندارند و صبر می کنند تا برود و با رفتنش خوشحالی و سرور شان را اعلام می دارند.
هموطنان گرامی!

در عرف انسانی، وقتی فردی از آمدن چیزی و یا کسی خوشحالی نماید، در وقتی که آمده است و حضور دارد، خوشحالی و سرور خویش را ابراز می دارند، نه این که بعد از رفتنش. انسانها زمانی رفتن و ختم چیزی را عید می گیرند و بدان خوشحالی می کنند که آن چیز مصیبت و زشت باشد و با رفتنش "دیک سیاه" را در عقبش لول بدهند.
در نتیجه سؤالی که مطرح می شود، چنین است:

هرگاه ماه رمضان آنهمه تعریف دارد که قبلاً نوشتیم چرا مسلمانان بعد از ختمش ماتم نمی گیرند و چون محرم بر سر و سینه نمی زنند؟ اگر چنین می کردند به نظر من منطقی به نظر می رسید. نه این که هم چیزی را تقدیس کنند، و هم از رفتنش شادمانی و سرور برپا نمایند.